

Vi har et forstokket flertal – jeg ved ikke, om man må bruge ordet beton – her i Folketinget, der ikke ønsker at følge vores kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Nu har jeg ingen papirer med, fordi jeg kom lidt hastigt herved, men ellers kunne jeg have vist breve fra borgmesteren i Nordjyllands Amt, som skriver for samtlige borgmestre og kommunalbestyrelser i hele Nordjylland, at vi skal støtte Fremskridtspartiets lovforslag. Vi har også fået et brev fra Aksel Lind – en gæv socialdemokratisk borgmester i Spøttrup Kommune – som er formand for de 103 skæve kommuner, der siger det samme.

Det vil altså sige, at samtlige 275 kommunalbestyrelser i Danmark støtter forslaget. Og når vi kommer ud til vælgermøder, er det også noget som SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten plejer at sige: at vi skal have beslutningerne så langt ud til borgerne som muligt. Det gælder altså ikke deres egne medlemmer i kommunalbestyrelserne.

Jeg synes, det er en lidt mærkelig politik, at bare fordi man kommer lidt højt på strå og ind i Folketinget, så tror man ikke, at dem, der er valgt til kommunalbestyrelserne, kan tage ansvar for egne handlinger. Det er jo det, man siger. Man har altså ikke tillid til dem, man selv vælger, selv om også der er masser af borgmestre og flertal, der er socialdemokratiske.

Jeg synes, det er beskæmmende, at vi ikke engang kan få flertal for sådan et lille forslag, samtidig med at et enigt Folketing har nedsat to-tre udvalg, der skal se på – hvad skal vi sige? – at hjælpe landkommunerne, de tyndt befolkede områder.

Det er en sorgens dag for Danmarks 275 kommuner, når vi har en regering, der fuldstændigt ignorerer deres egne partimedlemmer. Jeg vil gætte på, at ikke engang en af regeringens egne ministre tør gå herop på talerstolen og forsvare deres holdning. Det er jeg faktisk bange for, at der ikke er en eneste minister, der tør komme herop for at gøre.

Vi har ikke fået en eneste tilkendegivelse, der ikke har støttet vores forslag, tværtimod har vi fået det ene brev efter det andet, der har støttet forslaget. Det er en beskæmmende dag for dansk folkestyre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 50 (V, KF, FP og DF) stemte for, 66 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 25/10 95. Første behandling 30/11 95. Betænkning 15/5 96. Anden behandling 24/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Denne sag er jo ikke ny for Folketinget, og efter det, der står i udvalgsbetænkningen, kan jeg konstatere, at vi jo så skal have den én gang til.

I Fremskridtspartiet er vi noget overraskede over det store antal af gruppeformænd, som, da den her sag var til debat for flere år siden, skrev til Udvalget for Forretningsordenen, at man var meget enige i, at der burde ske noget, når det drejede sig om ministres muligheder for at få pension.

Fremskridtspartiets forslag drejer sig jo ikke om at fratage ministre pension. Fremskridtspartiets forslag drejer sig ene og alene om at ligestille ministre med borgmestre og amtsborgmestre.

Jeg kan godt forstå, hvis ministre synes, de er en særlig race højt hævet over andre – det vil de også snart vise ved deres afstemning – men det er uforståeligt for os i Fremskridtspartiet, at regeringen kan mene, at amtsborgmestre og borgmestre først skal have pension, når de går på pension, hvorimod de samme regler ikke er rimelige at indføre, når det drejer sig om ministre. Det er uforståeligt for os i Fremskridtspartiet, at man herinde anser dem for så særligt ophøjede, at hvis bare man har været minister i 1 år som 30-årig, så skal man kunne hæve en offentligt betalt pension resten af sit liv, uanset